

Въ това време нападна нечаянно Унгарскій краль Сигисмундъ на Никополь, и быде принужденъ Пиязить да направи миръ съ Мирча воевода, и така поиде на Никополь, и побѣди Сигисмунда, кой то едва се спасе отъ меча Турскаго, и побѣгна во своя си. Беше же Сигисмундъ посланъ отъ святѣйшаго папы Римскаго на помощъ Християномъ: Понеже беше разумѣль святѣйшій папа озлобленіе, кое то правеха Турцы те Християномъ въ Болгарія. Беше же усовѣтоваль и склонилъ да отидать со Сигисмунда на помощъ Християномъ и Карла шестаго краля Французскаго, Филиппа герцога Бургойскаго, Венеціяны и Поляки. Но они убо какво то се горе рече, нищо не успѣха, а Пиязить видѣвъ щастіе свое, весма разгордѣ се, и поиде на Цариградъ, земавъ со себе и Болгарски князы Вълка Доброжанскаго и Лазаря Евхаетскаго, и окрестны убо градове Гречески разори и опустоши, а Цариградъ държа на обсажденіе цѣлы десеть години, и воистинну можеше да го земе, ако да му не беше препятствовалъ Темерланъ, Султанъ Татарскій, кой то беше излѣзналъ изъ Меотскихъ и Карпатскихъ горъ съ 500000. Татары и плѣни Скитія, Сармація, Мидія, Месопотамія, Персія и Анатолия: кое то като чу Пиязить, уплашисе, и абіе остави Цариградъ и поиде на Темерлана, а въ Тракія и въ Македонія остави двама та свои сынове Узунъ Мусулмана и Муса, заповѣдавъ имъ неослабно да се біять съ останалы те Болгаре и Сербе, и да ги покорать. Отидевъ прочее во Анатолия, сразисе съ Темерлана. Но Темерланъ нави му, и отведе го въ плѣнь, и заключи го въ клѣтъ желѣзна, гдѣ то не може да търпи и уби самъ себе.

По смерти Пиязитовой настанаха на царство